

1670. Rationalisterna säger: vift kan jag vara felaktig. Många flykten. Men ja förbannat apostel kan jag inte vara, att ~~han~~ ~~han~~ ~~han~~ att Skaparen mätta kläcka föda, och plettas blod för min skull. Nej, det går aldrig i världen an. Ja! gör som du vill! Du kan ju se fri vilja: det står dig nu fritt att bruka den.

1671. Vike ja långt derifrån står den lättfjinniga Mörkan (Nadatjus) och säger: Jag kvilar i Jesu Sköt. Jag tror, att Han har fått det ja för min skull. Jag tror, att jag är rentvagen i Jesu blod! Du tror! att du är rentvagen i Jesu blod. Men ditt lefverne vittnar, att du är rentvagen i tuggormarnas strät. Du syner och tror, du frän och tror, du kläpp och tror, du kora och tror, att Gud är Nädig. Du be går Uppäteliga fyndes hvar slag och tror ändå, att du kvilar i Jesu Sköt. Förgäfvad! förgäfvad! Förlösa hjertat blott för dig du döva och blinda Tro.

D. D. D. Den lefande Tron.

1672. Försoningen är den Trons hemlighet, den öke Engloren lyfter. Se och om hvilken Apostelen säger: inte att jag det allaredo slättat hafver, men jag har fått öfver, att jag det begripa må. Men det är inte så godt, att begripa hjortats hemlighet.

1673. Frågan blir alltså denna: med hvilket Organ är det, som Menneskan fattas försoningen? Rationalisterna mena, att Tron sitter i förståndet. Andra Rationalister påstå, att Tron sitter i Förnuftet. Ännu andra kysa den föreställningen, att Tron har sin plats i viljan.

1674. Men den Tron, som sitter i förståndet, kan man kalla en Matematisk, och logisk Tro. Menneskan kan nemligen genom förståndets operationer